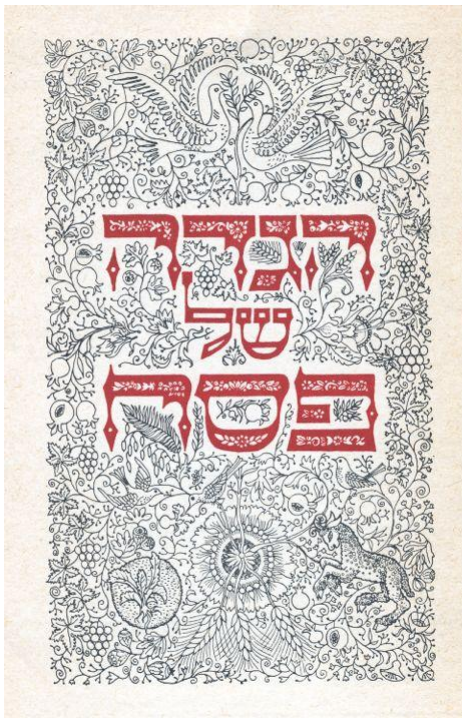

בכפר מנחם

גיליון מס. 207

ניסן תשע"ג מרץ 2013

חג חירות שמח לכל בית ישראל !

"פסח. עם שומר במשך אלפי שנים את יום צאתו מבית עבדים! דרך כל מחילות השעבוד והאונס והאינקוויזיציה והשמד והפרעות, נושאת האומה בלבה את הגעגועים לחופש ומביאה אותם לידי ביטוי עממי אשר לא יפסח על כל נפש בישראל, על כל נפש עניה ומרודה! מאבות אל בנים, דרך כל הדורות, נמסר דבר יציאת מצרים כזכרון אישי, אשר איננו מחוויר ואיננו דהה. "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים".

אין לך שיא של הכרה היסטורית מרומם מזה, ואין לך התמזגות של יחיד וכלל - ברחבי כדור העולם ובעמקי הדורות - גדולה מאשר בצו פדגוגי עתיק זה. אינני יודע יצירה ספרותית יותר מחנכת לתיעוב העבדות ולאהבת החירות כסיפור השעבוד ויציאת מצרים. ואינני יודע שום זיכרון עתיק שכולו מופנה לקראת העתיד, שכולו סמל להווה שלנו ולעתידנו כ"זכר ליציאת מצרים".

ברל כצנלסון, מקורות לא אכזב

גם בבתי הילדים שרפו חמץ. בגן הילדים עשינו מדורה לגן, בבית הספר עשינו מדורה לבית הילדים וכשהיינו גדולים הייתה לנו חבית גדולה לתוכה היינו זורקים את החמץ ומבעירים אותו. ביום הסדר, אכלנו ארוחת בוקר וצהריים מחוץ לחדר האוכל. כל עגלות האוכל הוצאו והועמדו ברחבה מול חדר האוכל וכך אכלנו את האוכל שהמטבח הכין ואת החמץ שהביאו המשפחות מהבית.

ליל הסדר התקיים בשניים, או 3 חדרי אוכל. ליל הסדר היה משותף ובכל חדר אוכל היה עורך סדר מרכזי, שניהל את הסדר (בלי הגברה). את ההגדה היו קוראים מתחילתה ועד סופה, כשבאמצע אחרי קדש ורחץ, כרפס יחץ אכלנו. אחרי הארוחה המשכנו בקריאת ההגדה עד סופה כולל השירים – חד גדיא, אחד מי יודע ועוד.

קריאת ההגדה הייתה מלווה בשירים, המחזות וריקודים, ילדים היו לוקחים חלק פעיל בתוכנית וכל משפחה, או קבוצת גיל, היו אחראים על הקראה, או המחזה של קטע מההגדה. בכל חדר אוכל בו התקיים הסדר עורך הסדר היה מחביא את האפיקומן, חיפוש האפיקומן היה כיתתי ולא אישי, היינו עוקבים אחר עורך הסדר בדריכות רבה, הכתה שהייתה מוצאת את האפיקומן הייתה מבקשת בקשה כיתתית (בדרך כלל זה היה טיול לאתר מסוים בא"י).

הסדר זכור לי כחווייה קהילתית מבורכת, שהכל שותפים לה. בשבוע החג אכלנו מצות ותפוחי אדמה בכל צורה אפשרית. בסעד לא אוכלים קטניות בפסח ואכלנו צ'יפס, פירה תפוחי אדמה מבושלים ואפויים וכמובן מאכלי מצות. החג זכור לי כחווייה טובה.

סיפור על ליל סדר אחד בשנת 1956

אסתר לפידות

באותו יום אושפזתי ב"איזולציה" (הכוונה לבידוד) לשם נשלחו הילדים החולים, ע"מ שלא ידביקו את הילדים הבריאים.

האיזולציה הייתה גן עדן לעומת בית הילדים ששם היה עלינו תמיד ליישר קו, או לפחות להיראות ככאלה וכמו כן, ללכת בין הטיפות והמון דברים שהיה צריך לעשות

לעומת זאת באיזולציה, לא היו גבולות וגם לא כעסו עלינו, כי אסור היה לכעוס על ילדים חולים.

במטבח הילדים, בישלו לנו אוכל טעים במיוחד (כי לפי המסורת הטובה של מזרח אירופה, משם הגיעו רוב האנשים לקיבוץ, האמינו שהאוכל מרפא. האמת? הם צדקו) וגם לא הכריחו אותנו לאכול את מה שלא אהבנו, או לגמור מהצלחת וגם כי שוו בהיותה הממונה על המוסד הזה הייתה כולה טוב לב. היא לא הציקה לנו יותר מדי והמילים "צריך לעשות" לא היו שגורות בפיה. אך למרות שטיפלה בנו במסירות, לא גמלנו לה בעין יפה. ברגע שנעדרה מסיבה כזאת או אחרת והיינו נשארים לבד ובלי מבוגר אחראי, היינו פותחים בהשתוללויות על גבול הפלילים. אינני רוצה לפרט, כי זה יכול לתת לכמה ילדים, רעיונות לא טובים ואף מסוכנים.

באותו יום, בבקר(ערב פסח), הגיעה לאיזולציה המטפלת הקבועה של קבוצתי ולהפתעתי ברכה אותי ב"מזל טוב". הייתי אז כבר בת 9 וידעתי שזה הוא לא יום הולדתי ושאלתי את עצמי ואותה למה זה מגיע לי והיא ענתה וסיפרה לי שנולדה לי אחות קטנה. האמת היא שאמרו לי שאמי בהריון רק כמה ימים לפני הלידה ובהיותי כבר אז, אסטרונואוטית בכירה' בכלל לא שמתי לב לשינוי בצורתה החיצונית וגם לא ציפיתי שיהיו לכך תוצאות ושזה יקרה כל כך מהר.

בערב אבא שלי בא לקחת אותי מהאיזולציה לחגיגת ליל הסדר. באותה שנה, הוא נערך באולם ענק (איפה שהיו פעם גרעיני הכותנה). היו שם המון אנשים וטורים ארוכים של שולחנות ארוכים וערוכים וספסלים לרגליהם. דבר ראשון, הסתכלתי סביב. חיפשתי במבטי את האחיות של מרקה. מרקה הייתה אישה מרכזית בקיבוץ ובשבילי היא סימלה את מוסר העבודה האולטימטיבי ותמיד כשהייתי בקרבתה היו לי רגשות אשם, כי ידעתי שאני מעולם לא אגיע לקרסוליה בפרט, או בכלל. מרקה, למרות שהיה לה

אופי ססגוני, לבשה בכל ימות השנה, חורף, או קיץ תמיד מכנסיים קצרים בצבע אפור וחולצת עבודה גם היא בצבע אפור כאומרת: "הנני מוכנה תמיד לצאת לעבודה".

לעומת זאת, אחותה שהגיעה מהעיר, היוותה את האטרקציה העיקרית, בעינינו הילדים, כל שנה בליל הסדר. כי בניגוד לאחותה הספרטנית, הייתה היא לבושה בבגדים מרהיבים ושפתיה היו משוחות באודם שלא היה אדום ממנו ותמיד למחרת ליל הסדר התכנסנו לדבר עליה. מה לבשה? והעיקר, איך ראינו ושמענו כשכף ידה האחת מכסה את פיה (כשכולנו כמובן רואים ושומעים), עברה לפעולה נועזת ומורכבת (שלא הייתה מביישת את יחידת החילוץ הצהל"ית 669) של דחיפת ציפורן הזרת בין שיניה ושיאבת שאריות הדג ע"י מציצה, **בו זמנית**. כמו כן, היא הייתה דודתה של אביבה מקבוצתנו.

בכל אופן, אבא הושיב אותי (הייתי לבד, כי כזכור, אימא לא הייתה ואחי, שלמה, עוד היה צעיר מידי בכדי להשתתף) והלך לחכות למרגלות הבמה יחד עם כל המופיעים, בכדי שיוכלו, בבוא תורם, לעלות לבמה. כל זה, מכיוון שהאולם היה מאד, מאד צפוף -וקשה היה לחצות אותו, אגב כיווץ הבטן והישבן עד הגב. כשהגיע תורו של אבא, עלה ושר את השיר הקבוע כל שנה בערב פסח, על "אנשים תועים במדבר שצריכים לקום ועוד הדרך רב". הוא שר בקול דרמטי ובפרצוף מיוסר, כאילו הוא סובל מכאבים, מה שגרם לי תמיד למבוכה ולנוע בחוסר נוחות על מושבי.

עוד לפני שעלה לשיר, זמן קצר לאחר שהושיב אותי והלך, הרגשתי צמרמורות בכל גופי (בלי שום קשר להופעתו העתידית) והייתי מאד צמאה. הדבר היחידי שמצאתי על השולחן בכדי להרוות את צימאוני, היו מלפפונים חמוצים, חתוכים לרבעים שהיו נתונים בתוך קערה עשויה מנירוסטה ולמרות שלא אהבתי את טעמם והארוחה טרם החלה, הצמא הכריע ותחת מבטם המוכיח של יתר האנשים סביבי שלחתי את ידי לקערת החמוצים שוב ושוב. כשאבי חזר (מהמדבר) הוא נתן בי את מבטו ולאחר ששם את ידו על מצחי, אמר שיש לי חום גבוה וכדאי שאחזור לאיזולציה. לא היה אכפת לי, אבל הצטערתי שאפספס את האחות של מרקה אוכלת את הדג ובעיקר את מה שהתלווה לזה.

מאז, כל פעם שיש לי חום גבוה שמלווה תמיד בצמא, אני נזכרת בקערת החמוצים שחיסלתי, (אבל הפעם שותה מיץ פטל) ובאחות שנולדה לי במפתיע ואיך כשכבר למדתי לשקר, תמיד היה לי תירוץ מספיק טוב (לדעתי), בכדי שאוכל לצאת החוצה מהסדר ולהעדר מהאולם בהגיע תורו של אבי לשיר על "האנשים התועים ושצריכים לקום במדבר ועוד הדרך רב". וגם באחות של מרקה שמאז אותו ליל סדר ראיתי אותה עוד מספר פעמים, אוכלת את הדג ומה שמתלווה לזה, עד שיותר לא הגיעה.

ליל סדר בקיבוץ צילום: דוד פרלמוטר ז"ל

מתכון לגפילטע פיש

זהו מתכון מתוך הספר "חיים כהן ואלי לנדאו מבשלים". מתכון של אלי לנדאו על פי אימו.
כך פחות או יותר, הכינו את הדג בקבוצ.

לקציצות הדג;

קילו וחצי- שניים של דג קרפיון טחון פעמיים. (ללא הראש והזנב, אותם נשמור לציר)
רבע כוס סודה (אפשר גם בלי)
שלוש כפות קמח מצה
פרוסת חלה עבה ללא הקרום
בצל אחד שטוחנים במעבד מזון (מוט בלנדר מתאים למטרה זו) עם פרוסת הלחם ששרתה מעט במים
שלוש ביצים
מלח
כף סוכר
פלפל שחור או לבן

לערבב היטב. אם העיסה דלילה מדי, ניתן להוסיף, בזהירות, מעט קמח מצה. אם סמיכה מדי אפשר להוסיף ביצה. להכניס למקרר.

לציר;

שאריות הדג
ראש סלרי
שני בצלים פרוסים דק
שני גזרים פרוסים לטבעות
כף או שתיים סוכר
מלח
פלפל

מכינים את ציר הדגים;
מכניסים את שאריות הדג, הסלרי, הבצל, הפטרוזילה הגזר והתבלינים, לסיר רחב ומכסים במים קרים (כשני ליטרים), מביאים לרתיחה ומבשלים כעשרים דקות. מסננים
מביאים את הציר לרתיחה ופורסים שניים שלושה גזרים פנימה.
בידיים רטובות מכינים מעיסת הדג קציצות בצורת אליפסה ומחליקים בזהירות אל הציר הרוותח, בשכבה אחת.
אם אין הציר מכסה את הקציצות, מוסיפים עוד מים רותחים, עד כיסוי. ממשיכים לבשל כשעה וחצי על אש קטנה ומכסה סגור. כדאי לתקן את התיבול במהלך הבישול.
עם סיום הבישול כדאי לחכות שהדגים יתקררו והוציא בזהירות. להניח לקישוט פרוסות גזר.

*****

דינה הלבני, ז"ל בשלנית מופלאה, שבישלה במשך עשרות בשנים את הדגים בערבי החג המשותפים בקיבוץ, הוסיפה לציר פלח סלק, כדי לטשטש מעט את אפרוריותן של קציצות הדג.
כמוכן, מייד עם סיום הבישול, הוסיפה כף מים קרים. כך יספוג הדג היטב את הטעם

*****

התרבות כבסיס משמעותי לאיכות חיי הקהילה

סיכום פעילות צוות היגוי לתרבות

אוכמה אבירם דרור אבודרם

הצוות התחיל את עבודתו באמצע אוקטובר כשהמטרה הייתה לבנות מודל למבנה פעילות התרבות ב**ישוב**, בתהליך קצר וממוקד תוך שיתוף מכסימום אנשים.

*התהליך לא היה קצר, או נכון יותר, ארוך מהמצופה.

*הצוות שכלל בהתחלה רשימה שמית ארוכה התגבש תוך זמן קצר לקבוצה של עשרה חברים

שהתמידו להגיע ולקחת חלק בחשיבה. ועל כך מגיעה להם התודה.

*התוצר המוגמר, הצעה למבנה הפעילות התרבותית בישוב והמבנה הארגוני הנגזר ממנו מוכן היום

להצגה בפני הוועד לדין ולאחר מכן לדין ואישור באסיפה הכללית.

השלב הראשון בעבודת הצוות כלל איסוף מידע. הפצנו שאלון וקבלנו תשובות מכעשרה ישובים

(קיבוצים ומושבים). החומר שנאסף עזר לנו במהלך הדיונים ונשמר גם, כמקור מידע על דפוסי חגים

במקומות שונים. (לעזרת מארגני החגים בישוב).

הדיונים היו לא פשוטים. מצד אחד התכוונו לדין עקרוני אבל המציאות בתוכה פעלנו, כאשר אירועי

תרבות מתקיימים והתקיימו גם כשאינן ועדת תרבות, גרמה לנו למעברים מדיון עקרוני לדין נקודתי

באירוע מסוים וכך, דילגנו לנו בין אסטרטגיה לטקטיקה הלוך ושוב עד שהצלחנו ליצור את המודל המוצע.

המודל המוצע כולל:

א. רציונל המציג את האופן בו אנחנו רואים את נושא התרבות ויכולתו להשפיע על איכות החיים בכפר

מנחם.

ב. הצעה למבנה הארגוני הנובע מתפיסה זו.

ג. הצעה למבנה תקציבי, שיכלול את כל העקרונות עליהם דברנו, בכפוף לאילוצי התקציב.

בחשיבה על דרכים להעשרת התכנים התרבותיים בישוב שמנו דגש על שילוב ושיתוף הציבור על כל

רבדיו, בעשייה:

*בניית צוותי חגים "רב שנתיים".

*הקמה, פיתוח וטיפול כלים אומנותיים, (חבורת זמר, נגנים, וכו'),

*הקמת צוות לוגיסטי.

הצורך בהתאמת ציוד התרבות למטרות ליווה אותנו כל הזמן. הציוד הקיים אינו מתאים ואינו עונה על

הצרכים ואנו פונים לוועד להשקעה ברכישת ציוד לתרבות, שימומן מתקציב האגודה.

עוד לפני שסיימנו את הדיונים ולפני שהמודל אושר התחלנו באיתור רכזי צוותים לחגים. כפי שניתן

לראות ברשימה המצורפת, השיבוץ לא הושלם וגם במקום שיש רכז/ת יש מקום בשפע להצטרפות

ועזרה כחברי צוות.

החג/אירוע	רכז/ת
ראש השנה	ענת בר-קול
יום כיפורים	סימון עמיאל
סוכות	צבייה
חנוכה	ענת פרן
חג הקיבוץ	?
ט"ו בשבט	טל צוק
מסיבת פורים	צוות אד-אוק
אירוע פורים-עדלאידע	רפי בוימל/שני
עומר (חידוש)	?
פסח	צוות אצלנו בחצר
אביבון	שני
יום השואה	אהרון, איתן, גדעון
יום הזכרון	?
חג העצמאות	חלי ז.
שבועות	דרור
חבורת זמר	
נגנים	
צוות לוגיסטי	?

אם ברצונך לתת יד או כתף – הרשימה לפניך והדלת פתוחה.
החזון שלנו הוא להגיע למצב בו כל משפחה בכפר מנחם תהיה שותפה בהפעלת חג
אחד לפחות. אוטופיה? אנחנו מאמינים שאפשר!

תודה לחברי הצוות: אברהם טולדו, מרים קליין, מירית סופר, שני מיכל, צביה גרשוביץ,
עמליה גולדברג, יהודית אפרתי, ענת פרן.

צוות חירום יישובי צח"י

אביב קוחל - ראש צוות צח"י

תושבים יקרים שלום

- צח"י (צוות חירום יישובי) הינו אחד מאבני היסוד במבנה החוסן הקהילתי. בבסיס התפיסה של צח"י עומדת ההכרה ש:
- א. תגבור המיגון הפיסי חשוב (חומות, צבא, משטרה וכד') אך מוגבל ביכולתו לבנות תחושת בטחון.
  - ב. הדרך הטובה ביותר להתמודדות עם תחושות חוסר אונים היא ביוזמה ועשייה אקטיבית למען עצמנו.

הנסיון שלנו ושל יישובים רבים אחרים מלמד שלהערכות מוקדמת לחירום היתה תרומה רבה לחוסנם האישי והקהילתי של התושבים ולכושר עמידתם ברגעי משבר וחירום. יכולת של ישוב לפתח משאבי התמודדות ולהתארגן לטיפול במצבי חירום מגביר ומשפר את תהליך החזרה לשגרה והשיקום בעקבות אירועים קשים.

ההיערכות לטיפול בקהילה במצבי משבר נעשית בעיקר ביוזמת הרשות המקומית ובהכוונתה. צוות החירום היישובי מהווה בפועל זרוע ביצועית של הרשות המקומית ופועל בשיתוף מלא עם גורמי הרשות. הצוות אינו מיועד להחליף גורמים מוסמכים ומקצועיים אלא רק לסייע לקהילה לטפל במצב כמיטב יכולתו עד להגעתם או בהעדרם של הגורמים המקצועיים.

צח"י מושתת על מתנדבים ופעילים מתוך הקהילה ומיועד לסייע בעיקר בתגובה הראשונית לאירוע ובטיפול בהשלכותיו.

בימים אלו מחדש הצוות את שורותיו ומזמין תושבים המעוניינים לתרום מעט מזמנם למען הקהילה. כל מתנדב יתקבל בברכה.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לאמנון זלינגר על הובלת הצוות ולכל המתנדבים עד היום (ולא לה שמשכיכים...) על העשייה ועל העבודה הקשה ב 10 השנים האחרונות למען תחושת הביטחון של כולנו.

וכמובן בברכה רק לימים רגועים

טלפון ליצירת קשר – 054-7455496

*****

- בפברואר ירדו כ- 15 מ"מ גשם.
- בחודש האחרון התקיימו 3 משחקי כדור יד (בוגרים) ובכולם נצחנו. נצחנו את:מכבי אילת, הפועל חבל איילות ומכבי ראשון (2).

הפיליון הבא של הכפר מנחם יוקדם ליום העצמאות של המדינה
התושבים מוזמנים להתייחס לצמות המדינה הפצויה

*****

מכתב מרעות ניצן מנהלת החינוך החברתי-קהילתי

שלום לכולם,

לאחר שנה של המון עשייה, למידה, חוויות, קשיים והצלחות, אני יוצאת לחופשת לידה של כחצי שנה. חשבתי שיהיה נכון לשתף את קהילת כפר מנחם במצב המערכת בימים אלו ובהתקדמותה בצעדי ענק לקראת מימוש החזון הנפלא שנבנה ביישוב.

נתחיל בנתונים היבשים:

מערכת החינוך החברתי מונה היום כ:

25 ילדים בכיתה א

38 ילדים בכיתה ב

15 ילדים בכיתות ג-ד

22 ילדים בשנת מצווה

17 בני נוער במועדון הצעיר

20 בני נוער במועדון הבוגר.

המערכת מונה כ-8 אנשי צוות קבועים אשר ברובם מלווים את הילדים ביציבות ובנאמנות מתחילת השנה.

המערכת עובדת ע"פ תוכנית פדגוגית שנתית שנבנתה על ידי הצוות בליווי מקצועי ומהווה יישום של המודל החברתי של היישוב. הערכים והתכנים אשר מלווים אותנו נגזרו מן המודל.

על מנת ליישם את המודל במלואו יידרש עוד מעט זמן אך ללא ספק הכיוון הוא חיובי והמערכת בצמיחה והתייעלות מתמדת.

אני נפרדת ממכם בשלב זה אך רגועה ובטוחה כי המערכת נשארת בידיים טובות ומסורות של צוות אוהב ומנהל חדש מקצועי.

אני מודה לשמוליק, לפורום החינוך ולקהילה על האמון והתמיכה.

בברכה,

רעות ניצן

יום המעשים הטובים

הביאה לדפוס יהודית אפרתי

בסימן יום המעשים הטובים סיפרו שניים ממתנדבי הישוב על התנדבותם. אני מביאה את דבריהם:

נירה סלע – פנסיונרית, אמא לשני ילדים וסבתא ל-5 נכדים

נירה מתנדבת במחלקת אשפוז יום בבית חולים קפלן ובבית ספר האלה

בבית חולים קפלן:

"אני מתנדבת בקפלן כבר 10 שנים.

אני עוזרת לחולים ולצוות באשפוז יום כירורגי – אני מכינה אוכל, מסדרת מיטות ומסייעת לצוות

בשליחויות ותאומים נחוצים עם משרדים שונים בבית החולים.

עיקר התרומה שלי היא מורלית.

התרומה נותנת לי הרגשה של ספוק עצום. אני מרגישה טוב שאני מעניקה מזמני וכוחותיי לחולים ולצוות

במחלקה ואני מקבלת הרבה חיזוקים חיוביים, מה שמניע אותי להמשיך."

בבית הספר האלה:

"אני מתנדבת כבר שנתיים, כסייעת בכיתה בה מלמדת **טלי שור** (אני אוהבת את טלי ומעריכה אותה

ושמחה לעבוד איתה). השנה אני סייעת בכיתה א' ובשנה שעברה הייתי סייעת בכיתה ב'.

אני בתקן של סבתא.

הילדים מתוקים הם מקבלים אותי בשמחה, בנשיקות וחבוקים ובקשות עזרה.

בזמן הלימודים אני כמובן מסייעת בחומר הנלמד. הילדים עובדים בחוברות ואני מסבירה להם מה

לעשות, כשהם לא מבינים.

אני משלימה ביום בו הסייעת הקבועה לא עובדת.

בכיתה ב' היה יותר קל, בכיתה א' הילדים ממש זקוקים לעזרה.

אני נהנית לעזור ונהנית מהאהבה של הילדים, זו הרגשה של כ"ף."

דודו שור, המתנדב במתמיד כבר 20 שנה, סיפר על הארגון, תולדותיו, פעולתו ואנשי כפר מנחם

הלוקחים חלק בפעילות:

במתמיד פועלים מתנדבים אזרחיים, העובדים עם משמר הגבול בשמירה על המרחב.

ארגון המתמיד במועצת יואב הוקם לפני 20 שנה.

מפקד המתמיד הראשון היה **צבילי בן אריה** (חבר כפר מנחם), שהקים וביסס את ארגון המתנדבים.

אחרי שצבילי פרש החליף אותו משה יעיש, שהמשיך את דרכו של צבילי והוסיף מתנדבים לארגון. משה

יעיש הוא מפקד המתמיד עד היום. בשנתיים האחרונות הצטרף לעזרתו אסף כהן הצעיר מסגולה. אסף

כהן אמור בבוא הזמן להחליף את משה יעיש, שהוא המפקד הראשי כרגע.

במועצה שלנו יש היום כ-200 מתנדבים במתמיד. על המתנדב לתת לפחות 8 שעות פעילות בחודש.

מתנדבי המתמיד פועלים ביום ובלילה. לפעילות לילה יוצאים 3 מתנדבים בג"פ (בעיקר בגלל בעיות

בטחון) לפעילות יום יוצאים שני מתנדבים בג"פ. אנחנו (חברי כפר מנחם) יוצאים לפעילות בשבת

בבוקר.

מרגע היציאה כפופים המתנדבים להוראות המפקדה המרכזת, היושבת בבית גוברין ואחראית על כל

אזור הדרום.

פעילות המתמיד בלילה כרוכה בהצבת מחסומים וגיחות בהתאם להוראות המפקדה המרכזת.

פעילות יום בשבת כוללת הפגנת נוכחות בריכוזי תיירות בעיקר לאורך כביש 383 (מאזור מסמיה עד

צומת זכריה). במסגרת פעילות היום נחשפים קיני מסתור של שב"חיים (שוהים בלתי חוקיים), המטופלים

מאחר יותר בפעילות לילה של משמר הגבול. השוהים הבלתי חוקיים גורמים הרבה צרות, בין היתר

גניבות מכל בא ליד.

מכפר מנחם התחילה קבוצה גדולה של חברים לשרת במתמיד. חלקם עזבו בשל בעיות גיל ובריאות.

היום נשארו **צבילי בן אריה**, **נועם קורן**, **דודו שור**, **יפים נאויסין**, **אברהם בורסטי**, **אמנון זלינגר** ו**יוסי**

ירושלם. לאחרונה הצטרף גם **גידי ק**. **גם שורי א ז"ל יענקל'ה ס**. **ז"ל ורפי ג**. **ז"ל** ("בן זוגו" של **דודק'ה**

גלאור במשך 20 שבה) התנדבו במתמיד. **אילת בן אשר** מצטרפת למתנדבים הפועלים בלילה.

אנחנו יוצאים בזוגות בשבת ל-8 שעות בדרך כלל אחת לחודש.

העסק התחיל לפני כ-20 שנה, כשאנשי המועצה בקשו שנצטרף ונתרום. אנחנו ממשיכים במרוצת

השנים, כי זה הפך לחלק מאתנו.

התודה והברכה למתנדבי המתמיד

פורים בחצר

פורים בגיל הרך

כל ילדי הגנים התחפשו וחגגו בתוך הגנים.
הגנים הכינו משלוחי מנות לגן המקביל:
ילדי גן פטל לילדי גן פשוש וילדי גן פשוש לילדי גן פטל
ילדי גן תות לילדי גן שקד וילדי גן שקד לילדי גן תות.
ילדי גן רמון לילדי גן תאנה וילדי גן תאנה לילדי גן רמון.
ילדי גן דקל לילדי גן זית וילדי גן זית לילדי גן דקל.
הילדים הביאו גם משלוחי מנות ל"בית הדר", ליוסי יוריש וצוות המטבח ולדור סעידי.
הילדים ערכו תהלוכת תחפושת ל"בית הדר", למרפאה ולחדר אוכל.
ילדי תות וילדי שקד ערכו פיקניק משותף על רחבת חדר האוכל וחזו בהצגת מוכר הכובעים בגן תות(בביצוע אנשי הצוות)
גני משרד החינוך ערכו משתאות ותצוגות תחפושות בגנים (נוסף לתהלוכה) וחזו בהצגה חבר מכוכב אחר.
לילדים היה יום אינטנסיבי ומהנה.

פורים בבתי גבע

חגגנו את פורים ככל שרק ניתן היה ובכל הזדמנות הוצאנו את התחפושות והאיפור כבר עשה את דרכו אל הפנים העליזות של ילדי גבע.
בחופשת פורים יצאנו לצעדת עדלאידע בקיבוץ, ביקרנו את תושבי "בית-הדר" ואת ילדי הגנים במוסיקה וקולות שמחה. את הצעדה סיימנו על הדשא הגדול בהרקדה המונית בהדרכתה של **רבקה ברק**. מאוד נהנו ובהזדמנות זו נאמר תודה לרבקה ו**לרוחן נאור** שתרמו מזמנם לפעילות הנפלאה הזו.
עוד בחופש, ערכנו שוק פורימי עם פינות איפור, גרפיטי, משחקים היתוליים והכנת משלוחי מנות.
ילדי שנת המצווה חגגו במסיבת פורים שנערכה עבורם.
ועכשיו אנו בציפייה לקראת חופשת הפסח הקרבה.

ב- 22.2 נערכה **מסיבת פורים יישובית** שמחה עליזה ומעולה.
השפיצים של הערב היו **אביגדור כהן וחיים מילר** (בני למעלה מ- 90 שנה).
תודה לכל העוזרים והעוסקים במלאכה.
נתראה בשנה הבאה!

חיים אומר שהתחפש לספורטאי מנבחרת הכדור יד המקומית
לדבריו היה צפוף וחשוך ולא הכיר את מחצית האנשים, אבל הוא לא מוותר.
אביגדור אומר שכפי שנאמר הרגיש שפיץ, או בניסוח אחר "ראשונים תמיד אנחנו"
הייתי קבצן רחוב הודי – בצוע התפקיד היה מושלם הייתי זקן וקבצן.
נהניתי ממסיבת פורים. בעיקר נהניתי שאנשים עמדו בתור להצטלם איתי.

פורים 2013 קיבוץ כפר מנחם פורימון קהילתי לילדים

רפי בוימל, שני מיכל ודור אבודרם

מוביל האירוע: רפי בוימל

מש"תפים – שני מיכל ודור אבודרם

התאריך יום שבת 23.2.2013

שעות – 10:30 – 12:30

הרעיון המקורי:

בצוות היגוי תרבות עלה הצורך באירוע פורימי לילדים – בשל היותו חג מרכזי ומשמעותי עבורם. הרעיון המקורי כלל עדלאידע בהובלת הנוער והמדריכים ובהשתתפות כלל הילדים במערכת החינוך, כאשר כל שכבת גיל (מהגיל הרך) בוחרת נושא ומציגה אותו בדרכה בתהלוכה. התהלוכה יוצאת מבי"ס האלה או מההרחבה ומסתיימת בדשא הגדול שמול חדר האוכל, שם מתחילה מסיבת הפורים.

בשל לוח הזמנים הצפוף, והתארגנויות של גבע שקדמו לאירוע, ובעיקר בשל המסיבה למבוגרים שנחגגה ערב לפני החלטנו ללכת השנה על קונצפט צנוע ולהתחיל במסורת המלאה בשנה הבאה.

תוכנית לשנת 2013

האירוע התחיל בשעה 10:30 בדשא הגדול והתחלק לשעה וחצי של תחנות ו – 30 דקות של מסכת ומופע כמפורט:

תחנות:

1. פינת איפור – צבעי איפור ונצנצים
2. פינת הכנת רעשנים – כוסות חד פעמיות, סלוטפ, מדבקות לקישוט
3. פינת יצירת מסכות – בלונים (400), דבק פלסטי
4. פינת קישוט בלונים – בלונים (200)
5. פינת הכנת כתרים ושרביטים – עיגולי קלקר, מקלות צבעים ונצנצים לקישוט
6. פינת כיבוד – סוכר מתוק, אוזני המן ועוד
7. כדורסל ובאולינג

המסכת כללה תחרות תחפושות לילדים, השופטים (אנחנו...) הסתובבו בקהל ובחרו 6 ילדים לפי קריטריון ה" תחפושת מקורית, ייחודית ונאמנה למקור". הילדים שנבחרו נקראו לבמה, במהלך העצרת, והמקומות הראשונים (לבן ובת) נבחרו לפי עוצמת מחיאות הכפיים (פרס של משלוח מנות ניתן לזוכים המאושר...)

המסכת שהונחתה ע"י **יריב סנפיר** (המון תודה על רוח ההתנדבות) כללה גם:

ריקוד גברים – המדמה את ריקודי הנשים המסורתיות (היה מוצלח ביותר – ושאפו לורדית שעל הכוריאוגרפיה ולגברים האמיצים), מחרוזת שירי חג מפי ילדי גן תאנה ורימון בהובלת **אסתי** ובליווי **יהודה ברלב** והאקורדיאון, הקראת קטע מהמגילה - וכאשר הוזכר שמו של המן כל הילדים הרעישו ברעשנים הממוחזרים אותם יצרו בפינות היצירה.

לסיכום, אירוע לילדים בפורים הינו בגדר חובה ומהווה אלטרנטיבה לנדידות מיותרות לערים. יש לאשר את האירוע מראש ולבחון תאריך מתאים וכן לרווח אל מול מסיבת ה"פורים של המבוגרים". המסכת הייתה מצויינת וממצה, אך תחנות היצירה היו צנועות ולא מילאו את השעה וחצי שהוקצתה להם, כמו כן לא היו מספיק תחנות שאינן יצירה.

בסה"כ האירוע היה מוצלח, ונתן מענה מהיר לפורים השנה, ואל אף זריזפי הגשם שירדו מידי פעם היתה הענות רבה ורוב הילדים הגיעו.

חשוב בשנה הבאה לפעול לפי התכנון המקורי (הכולל את העדלאידע) ולעבות את תחנות הפורימון. תודה ענקית לכל מי שקדם מוקדם אחרי מסיבת הפורים ועזר והכין ופירק בסוף, תודה ענקית לורדית ולצוות הרקדנים שלה, לאסתי ויעל ולצוות הזמרים שלהן, ליהודה ברלב האחד והיחיד וליריב סנפיר שפיקד בגאון על המקהלה.

כל הכבוד

הותקנו במפרים וזה טוב ויפה, אך מדוע לא מקדישים גם זמן, מחשבה ומשאבים לחיי האנשים ההולכים בכביש לאורך המועדון (כי זו הדרך היחידה המחברת בין צפון לדרום). אני מציעה לקבוע שלט מאיר עיניים: החניה לאורך הכביש אסורה! ואם לא כן, יש צורך לסלול מדרכה לאורך הכביש לפני שחם וחלילה יקרה אסון.

כביש זה אינו מיועד לחניית רכב! מקום להם הוא במגרש החנייה, גם מאחורי "בית הדר".

הליכה קצרה מהמגרש למועדון יכולה להוסיף רק לבריאות הגוף והנפש, ללא שום השקעה כספית. אז אנא, נהגות ונהגים חישבו על בריאותכם, לפני שתגרמו לאסון מחריד כתוצאה מחסימת חצי כביש.

תודה נורית גלינה

הזמנה לאודישנים לתכנית X-FACTOR של ערוץ 2

X-FACTOR תכנית המוזיקה הגדולה בעולם נוחתת בישראל ואתם יכולים לככב בה! צוות התכנית מזמין אתכם לאודישנים ממש לידכם - קרוב לבית. חייבים להופיע על במה? יש לכם את ה-X פקטור? אנחנו רוצים לשמוע אתכם.

זו הזדמנות שאתם לא רוצים לפספס.

אם השם X FACTOR לא אומר לכם כלום, כדאי מיד להקליק על הקישור המצורף:

<https://www.youtube.com/watch?v=aHLNllq9djg>

אז תשכחו מכל מה שהכרתם עד עכשיו ותגיעו לאודישן. אנחנו מחכים לכם.

ההשתתפות מגיל 12 ומעלה

נא להכין שני שירים, מקורי או קאבר.

למי שיצטרך ליווי מוסיקלי - במקום יהיה קלידן.

כל מי שירצה ללוות את עצמו בגיטרה - שידאג להביא איתו. לא תהיה גיטרה במקום.

האודישנים יתקיימו ביום רביעי, ה-20 במרץ, ב"מתנ"ס שדרות החדש"

פרטי המקום: חיים בר לב 4, שדרות.

החל מהשעה 16:00

להרשמה מראש ניתן ליצור קשר עם יעל בטלפון: 050-9007976

בהצלחה!

גבע טלמור- מלהק X FACTOR ישראל

"אבוט המאירי"

טל: 03-7661548

פקס: 03-7661158

gevat@ahc.co.il

www.ahc.co.il